রাজস্থান এবং অন্য রাজ্য।

বনাম

মেসর্স নব ভারত নির্মাণ কম্পানী

নভেম্বর 27, 2001

[এম্. বি. শাহ এবং বি. এন্. অগ্রওয়াল, ন্যায়াধীশবৃন্দ]

মধ্যস্থতা :

মধ্যস্থতা অধিনির্ণয়- বিলম্বরে দেয় উপরে সুধ - দাবি - মধ্যস্থতা দ্বারা পারিত অধিনির্ণয়- উচ্চ ন্যায়ালয় দ্বারা সুনিশ্চিত - আবেদন উপরে, নির্ণয় দিআগলা যে, মধ্যস্থি এক যুক্তিযুক্ত অধিনির্ণয় পারিত করিছন্তি - মধ্যস্থিঙ্ক দ্বারা পালটা দাবি এবং বিলম্বরে দেয় উপরে সুধ মঞ্জুরকু বিচার নকরিবা ন্যায়সঙ্গত- আদেশ 2 নিয়ম 2 মধ্যস্থিঙ্ক দ্বিতীয় বিচারর্থে প্রেরণ পাইঁ প্রযুজ্য নুহেঁ- দেওয়ানী প্রক্রিয়া সংহিতা, 1908 আদেশ 2 নিয়ম 2 ।

উত্তরদাতা-ঠিকাদার আবেদনকারীঙ্কঠারু বিলম্বরে দেয় পাইঁ সুধ দাবি করিথিলে । মধ্যস্থি এক অধিনির্ণয় পারিত করিথিলে এবং দাবি করাযাইথিবা মূল রাশি উপরে 18% সুধ মঞ্জুর করিথিলে । জিল্লা ন্যায়ালয় ডিক্রি তারিখরু 15% হাররে সুধ মঞ্জুর করিথিলে । উচ্চ ন্যায়ালয় মধ্যস্থঙ্ক দ্বারা দিআযাইথিবা অধিনির্ণয়কু সুনিশ্চিত করিথিলে ।

এহি আবেদনরে, এহা যুক্তি করাযাইথিলা যে মধ্যস্থিঙ্ক দ্বারা দিআযাইথিবা অধিনির্ণয় বেআইন থিলা কারণ মধ্যস্থি পালটা দাবি বিচার করিবারে বিফল হোইথিলে; এবং মধ্যস্থিঙ্ক দ্বিতীয় বিচারর্থে প্রেরণ CPC র আদেশ 2 নিয়ম 2 অনুযায়ী অনুরক্ষণীয়যোগ্য নুহেঁ এবং চুক্তিনামারে বিপরীত সর্ত্ত সত্ত্বে মধ্যস্থি সুধ প্রদান করিথিলে ।

আবেদনকু খারজ করি ন্যায়ালয়

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ 1.ଯେହେତୁ ମହାଲେଖାକାରଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ତ୍ୱରିତ ହାରରେ ଶ୍ରମ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ଏବଂ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ରାଶି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତି କିମ୍ବା କୌଣସି ପାଲଟା ଦାବି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି ଯାହାକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣର 4 ବର୍ଷ ପରେ ଉଠାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦର୍ଭ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଉପୁଜିଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଆଦେଶ 2 ନିୟମ 2 CPC ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ।

3. ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇନଥିଲେ ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 23 ଅନୁଯାୟୀ, ଠିକାଦାର ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ କୌଣସି ସୁଧ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନଥି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିବାରେ ନିଜକୁ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ ଏହା ସହିତ ବିଚାର କରିବା କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ହରିଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ କମ୍ପାନୀ, [1999] 1 ଏସ. ସି. ସି. 63 ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

4. ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବାଦ ଏବଂ ମାମଲାର ସାମଗ୍ରିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି ସୁଧ ହାର ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତିବାଦୀ-ଦାବିଦାର କେବଳ 6 ପ୍ରତିଶତହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ଉକ୍ତ ରାଶି ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8115/2001 ।

ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 4.12.2000 ତାରିଖର S.B.C.M.A. ସଂଖ୍ୟା 659/1999 ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 6172/2001ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଭେଦ ମହମୁଦ ରାଓ ଏବଂ ଭି. କୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ।

S.L.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 6172/ 2001ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶାହା, *CA. ସଂଖ୍ୟା 8115/2001 @ S.L.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 7192/2001 /*

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଶ୍ୱନୀ କୁମାର ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବେଆଇନ, କାରଣ :

(a) ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପାଲଟା ଦାବି ଉପରେ ବିଚାର କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

(b) ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ 2 ନିୟମ 2 CPC ଅଧୀନରେ ପୋଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, ଏବଂ

(ଗ) ଚୁକ୍ତିରେ ବିପରୀତ ସର୍ତ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି.ଏଲ୍. ସାଂଘି ଶିକ୍ଷାବିତ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଲଟା ଦାବି କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଦାବି ମାମଲାରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଆଦେଶ 2 ନିୟମ 2 CPC ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ ।

ଚୁକ୍ତିନାମାର ଖଣ୍ଡ 23 ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯୁକ୍ତି ପାଇଁ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରିନଥିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡ 23 ଏପରି ମାମଲାରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ।ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଖଣ୍ଡ 23କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରାଧିକରିତା ନାହିଁ । କେବଳ ସେହି ଯୁକ୍ତି ଯାହା ବାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦ ଯାହା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ହାଜର ହେଉଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ୟୁପି ବନାମ ହରିଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ କମ୍ପାନୀ, [1999] 1 *SCC 63 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି* ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମାନ ଖଣ୍ଡ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଗଲା ଯେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ନିଷେଧ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଏପରି ଆବେଦନ ଉଠାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଚିଠି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ଯେ, ବକେୟା ଓ ଦେୟଯୁକ୍ତ ରାଶିକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଅଟକ ରଖିବା ପାଇଁ ସୁଧ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ଆମ ମତରେ, ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା ଏବଂ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ କଥିତ ରାଶି ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତି କିମ୍ବା ଦାବି କିମ୍ବା ପାଲଟା ଦାବି କରିନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ମହାଲେଖାକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତ୍ୱରିତ ହାରରେ ଶ୍ରମ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଛି । ଆମ ମତରେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୁତି କିମ୍ବା ଦାବି କିମ୍ବା କୌଣସି ପାଲଟା ଦାବି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି ଯାହାକୁ 4 ବର୍ଷର ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପରେ ଉଠାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ମହାଧିବକ୍ତା ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ପାଲଟା ଦାବିରେ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆଧାର ଦର୍ଶାଇ ପାରିନାହାଁନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ପରାମର୍ଶଦାତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାରମର୍ମ ନାହିଁ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣକୁ ଆଦେଶ 2 ନିୟମ 2 CPC ଦ୍ୱାରା ନିଷେଧିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା । ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିବାଦ ପ୍ରଥମ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବା ପରେ ଉପୁଜିଥିଲା ।

ଶେଷରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ, ଠିକାଦାର ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ କୌଣସି ସୁଧ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥି, ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ପ୍ରମାଣ ତଥା ପକ୍ଷ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 23 ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପକ୍ଷମାନେ ଅବଗତ ଯେ ବିଳମ୍ବରେ ଦେୟ ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଏପରି କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଯାଇ ନାହିଁ । ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନଥି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଆକ୍ଷେପିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାରିତ କରିବାରେ ନିଜକୁ ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉପଲବ୍ଧ ଆଧାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ, ଯାହାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଦୀର୍ଘ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ପଦ୍ଧତିର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଠିକାଦାରଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ହର୍ଷୀଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ କମ୍ପାନୀର ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ସମାନ ଖଣ୍ଡ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମ ପାଇଁ ଏହା ସହିତ ବିଚାର କରିବା କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

ତଥାପି, ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିବାଦ ଏବଂ ମାମଲାର ସାମଗ୍ରିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମେ ସୁଧ ହାର ସହିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ବାର୍ଷିକ 6% ହାରରେ ହ୍ରାସ କରୁଛୁ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21.8. 1 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି 1.7.1990 ରୁ 30.4.1998 ଏବଂ 10 ରୁ 18 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 8 ର ମୂଳ ପରିମାଣ ଉପରେ 29.4.1991 ରୁ 30.4.1998 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 18% ହାରରେ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରି ତାରିଖଠାରୁ 15% ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିର ସେହି ଅଂଶକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଦାବିଦାର କେବଳ 6% ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ଉକ୍ତ ରାଶି ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର । ତଦାନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ଫଏସଲା ହୁଏ । ପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ମକଦ୍ଦମାବାଜିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

S.L.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 6172/2001 ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁଧ ହାର 15% ରୁ 18% କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା S.L.P. ତିଷ୍ଠିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

N.J. ଆବେଦନକୁ ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।